

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 3T/69/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010419
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Šimková
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1618010419.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudkyňou Mgr. Adrianou Šimkovou, v trestnej veci obžalovanej X. O., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 05. mája 2021 v Malackách, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná
X. O., nar. XX.XX.XXXX v L., trvale bytom L., J. XX/XX,

sa uznáva za vinnú, že

dňa 29. 6. 2017 h o 03.00 h po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov a iných návykových látok viedla osobné motorové vozidlo značky M. I., Českej tabuľky evidenčného čísla XJX XXXX, po štátnej ceste 1/2 z Malaciek do Stupavy, v kilometri cesty 60,0, v miernej ľavotočivej zákrute, neprispôsobila rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, v dôsledku čoho vyšla mimo cestu vpravo, kde vošla do poľa, prevrátila sa s vozidlom cez strechu a späť na kolesá, po dopravnej nehode bola prevezená do nemocnice v Malackách, kde jej bola v čase o 5.00 h odobratá krv na zistenie požitia alkoholických nápojov a inej návykovej látky, rozborom odobratej krvi bola zistená koncentrácia etanolu v krvi 1,61 g/kg (hmotnostné promile), skriningovým vyšetrením vzorky krvi bol zistený pozitívny výsledok na látku zo skupiny kanabinooidov v celkovej koncentrácii viac ako 10 ng/ml krvi a analýzou vzorky krvi metódou kapilárnej chomatografie bola potvrdená aj prítomnosť metabolitu THC - účinnej látky konope, resp. hašiša,

t e d a

v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodila vplyvom návykovej látky, vykonávala činnosť, pri ktorej by mohla ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku,

č í m s p á c h a l a

prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona.

Podľa § 44 Tr. zákona súd

u p ú š ť a

od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladá trest odňatia slobody trvaní 2 (dva) roky s podmiennečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 5 (päť) rokov, uložený obžalovanej rozsudkom Okresného súdu v Lučenci sp. zn. 22T/77/2018 zo dňa 09.08.2018, právoplatný dňa 13.08.2018, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal tunajšiemu súd dňa 24.07.2018 obžalobu číslo 2Pv 394/171106-15 na obvinenú X. O. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, na skutkovom základe opísanom vo výrokovvej časti rozsudku.

Samosudkyňa následne uznesením sp.zn. 3T/69/2018 zo dňa 21.02.2019 trestnú vec obžalovanej podľa § 241 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku postúpila senátu, a to z dôvodu, že s ohľadom na rozsudok Okresného súdu Lučenec sp.zn. 22T/77/2018 zo dňa 09.08.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.08.2018, ktorým bola obžalovaná uznaná vinnou zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, do úvahy prichádzalo ukladanie súhrnného trestu.

Súd opatrením zo dňa 21.04.2021 podľa § 360 Trestného poriadku rozhodol, že sa trestné konanie proti obžalovanej vykoná ako proti ušlej, pretože sa obžalovaná sa v mieste trvalého bydliska, ani na iných známych miestach dlhodobo nezdržuje, pobyt obžalovanej sa nepodarilo zistiť ani orgánmi polície, na obžalovanú bol tunajším súdom dňa 10.05.2019 vydaný príkaz na zatknutie. Podľa zistení OČTK by sa obžalovaná mala dlhodobo zdržiavať v zahraničí, aby sa vyhla trestnému stíhaniu.

Z lustrácie v Sociálnej poisťovni vyplynulo, že obžalovaná nepoberá žiadne dávky sociálneho poistenia a nie je ani zamestnaná. Z lustrácie v evidencii ZVJS vyplynulo, že obžalovaná nie je vo výkone trestu odňatia slobody a ani väzobne stíhaná.

S ohľadom na uvedené súd konštatuje, že hlavné pojednávanie bolo možné vykonať v neprítomnosti obžalovanej podľa § 361 ods. 2 Trestného poriadku, v záujme zachovania kontradiktórnosti konania (§ 2 ods. 14 Trestného poriadku), ako i zachovania ústavných princípov právnej istoty (§ 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a základných zásad trestného konania.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovanej z prípravného konania, ako aj prečítaním a oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spisovej dokumentácii a uvedenými v texte rozhodnutia. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal iba z dôkazov, ktoré boli vykonané a prebraté na hlavnom pojednávaní a zistil skutkový stav tak, ako je opísaný vo výroku tohto rozsudku.

Obžalovaná X. O. vo svojej výpovedi učinenej v prípravnom konaní uviedla, že dňa 28.06.2017 bola v H. u kamaráta, kde spoločne popíjali alkoholické nápoje. On ju v noci z bytu vyhodil, tak nasadla do vozidla M. I., ktorý používala s dovoľením od majiteľa, jej kamaráta E. z O.. Ako ju ten kamarát vyhodil v noci z bytu, nasadla do vozidla a chcela ísť do O., aby toto vozidlo vrátila jeho majiteľovi. Bolo po polnoci, bola tma a cesta bola suchá, keď mala dopravnú nehodu. Asi išla príliš rýchlo na to, aby prešla zákrutou, z ktorej vyletela. Uviedla, že sa v tej dobe nevenovala dostatočne riadeniu, nakoľko ladila rádio. Pri nehode utrpela ľahšie zranenia, pre ktoré bola tri dni v nemocnici. Ešte z nemocnice volala E., ktorý jej uviedol, že škodu hrať nemusí, že je rád, že žije. Obžalovaná uviedla, že si sadla do vozidla po požití alkoholu a taktiež ten deň vyfajčila aj jednu marišku. Uviedla, že si plne neuvedomovala svoje konanie, myslela si, že to bude mať pod kontrolou. Uviedla, že si je plne vedomá, že jazdila pod vplyvom alkoholu, ako aj THC a že tohto konania úprimne ľutuje.

Na hlavnom pojednávaní boli podľa § 269 Trestného poriadku čítané tiež nasledovné listinné dôkazy.

Zo záznamu o dopravnej nehode a zápisnice o obhliadke zo dňa 29.06.2017 bolo zistené, že k dopravnej nehode prišlo dňa 29. 6. 2017 h o 03.00 h, keď obžalovaná X. O. viedla osobné motorové vozidlo značky M. I., O. tabuľky evidenčného čísla XJX XXXX, po štátnej ceste 1/2 z Malaciek do Stupavy, v kilometri cesty 60,0, v miernej ľavotočivej zákrute, neprispôsobila rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, v dôsledku

čoho vyšla mimo cestu vpravo, kde vošla do poľa, prevrátila sa s vozidlom cez strechu a späť na kolesá, po dopravnej nehode bola prevezená do nemocnice v Malackách.

Miesto dopravnej nehody bolo v rámci jeho obhliadky riadne zdokumentované a zaznamenané obrazovými záznamami (fotodokumentácia nachádzajúca sa pod číslami listov 20 až 22).

Zo žiadanky pre akútne toxikologické vyšetrenie zo dňa 29.06.2017 a z odborného stanoviska KEU PZ zo dňa 04.10.2017 bolo zistené, že dňa 29.06.2017 v čase o 05.00 hod bol obžalovanej odobratý biologický materiál na skúmanie - 2 ks skúmaviek, každá s obsahom cca 6 ml krvi, pričom rozborom odobratej krvi bola zistená koncentrácia etanolu v krvi 1,61 g/kg (hmotnostné promile), skríningovým vyšetrením vzorky krvi bol zistený pozitívny výsledok na látky zo skupiny kanabinoïdov v celkovej koncentrácii viac ako 10 ng/ml krvi a analýzou vzorky krvi metódou kapilárnej chromatografie bola potvrdená aj prítomnosť metabolitu THC - účinnej látky konope, resp. hašiša.

Z listinných dôkazov súd ďalej poukazuje na výpis z evidencie priestupkov a odpis registra trestov obžalovanej, pripojený spis OS Lučenec sp. zn. 22T/77/2018.

Podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona, kto vykonáva v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, zamestnanie alebo inú činnosť, pri ktorých by mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac dôkazy jednotlivo i v ich súhrne (a vzájomnej súvislosti) podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu tak, ako to predpokladá § 2 ods. 12 Trestného poriadku, kedy súd dôkladne vyhodnotil výpovede obžalovanej a oboznámených listinných dôkazov, dospel súd bez rozumných pochybností k záveru, že skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti rozhodnutia sa stal, že ho spáchala obžalovaná a že boli splnené všetky podmienky na vyvodenie jej trestnej zodpovednosti.

Súd predovšetkým poukazuje na výpoveď obžalovanej, ktorá sa ku skutku v plnej miere priznala, ako aj na obsah odborného stanoviska z expertízneho toxikologického skúmania krvi, ktoré jednoznačne preukázalo hodnotu priemernej koncentrácii etanolu v krvi obžalovanej (1,61 g/kg), ďalej bola preukázaná aj prítomnosť látky zo skupiny kanabinoïdov v celkovej koncentrácii viac ako 10 ng/ml krvi a analýzou vzorky krvi metódou kapilárnej chromatografie bola potvrdená aj prítomnosť metabolitu THC. Na základe všetkých opísaných skutočností mal súd za nepochybne preukázané, že obžaloba bola podaná dôvodne a že obžalovaná, ako trestnoprávne zodpovedná osoba, musí niesť následok za vlastné nezodpovedné konanie. Z hľadiska objektívnej stránky vo vzťahu ku skutku uvedenému vo výrokovej časti rozsudku je teda nepochybné, že v príčinnej súvislosti s priamym úmyselným protiprávnym konaním obžalovanej, spočívajúcim v konaní v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodila vplyvom návykovej látky, vykonávala činnosť, pri ktorej by mohla ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku, čím došlo ku trestnoprávne relevantnému následku. Preto súd uznal obžalovanú za vinnú v zmysle podanej obžaloby.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na vyššie popísaný spôsob spáchania jednotlivých činov, ich následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu oobžalovanej, jej pomery a možnosť nápravy. V súvislosti s výrokom o treste je primárne nevyhnutné uviesť, že Trestný zákon vo svojich ustanoveniach, najmä v ustanoveniach deklarujúcich zásady ukladania trestov, poskytuje ochranu spoločnosti pred trestnými činmi v podobe trestov a to tak, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradiť od páchania trestných činov za súčasného vyjadrenia morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Keďže uvedený cieľ, t. j. zabránenie v ďalšom páchaní trestnej činnosti zároveň napĺňa aj ochranu spoločnosti, treba mať pri voľbe druhu trestu a jeho výmery túto skutočnosť vždy na zreteli.

Všetky okolnosti prípadu však treba nielen zisťovať, ale aj objektívne, t. j. bez preceňovania alebo podceňovania niektorých z nich komplexne hodnotiť a mať pritom na zreteli, že bližšie sú konkretizované v ďalších ustanoveniach Trestného zákona, najmä v ustanoveniach o poľahčujúcich a príťažujúcich okolnostiach (§ 36 Trestného zákona a § 37 Trestného zákona) a v ustanoveniach upravujúcich zásady ukladania trestov (§ 34 Trestného zákona).

Z odpisu registra trestov obžalovanej vyplynulo, že obžalovaná má vykázané dve odsúdenia, a to odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 46T/136/2006 zo dňa 24.01.2007, právoplatným dňa 24.01.2007 pre prečin šírenia poplašnej správy podľa § 361 ods. 2 Trestného zákona, kde jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 1 (jeden) rok, pričom v tomto prípade sa na obžalovanú hľadí, akoby nebola odsúdená a odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/148/2018 zo dňa 20.04.2018, právoplatným dňa 20.04.2018 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, kde jej bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 2 (dva) roky, pričom podľa odpisu registra trestov sa obžalovaná mala dňa 19.06.2020 osvedčiť a hľadá sa na ňu, akoby nebola odsúdená.

Z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplynulo, že obžalovaná bola doposiaľ dvakrát priestupkovo postihnutá, a to za priestupok na úseku cestnej premávky spáchaný dňa 23.03.2017 a za priestupok proti majetku spáchaný dňa 06.09.2017.

Z rozsudku Okresného súdu Lučenec sp.zn. 22T/77/2018 zo dňa 09.08.2018, (nie je evidovaný v registri trestov obžalovanej) ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.08.2018 vyplynulo, že obžalovaná bola týmto rozsudkom uznaná vinnou zo spáchania zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona za skutok spáchaný dňa 03.12.2017 a bol jej uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 5 (päť) rokov za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol obžalovanej uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/148/2018 zo dňa 20.04.2018, právoplatným dňa 20.04.2018.

Zo skutku spáchaného obžalovanou ako aj z vyššie uvedeného rozhodnutia je zrejmé, že obžalovaná spáchala trestný čin skôr, ako bol Okresným súdom Lučenec sp.zn. 22T/77/2018 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jej trestný čin. Terajšia trestná činnosť sa teda zbieha s ďalšou trestnou činnosťou obžalovanej, a to s trestným krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona, za čo bola odsúdená rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/77/2018 zo dňa 09.08.2018 a bol jej uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 5 (päť) rokov za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol obžalovanej uložený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/148/2018 zo dňa 20.04.2018, právoplatným dňa 20.04.2018.

Podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 41 ods. 2 Tr. zákona ak súd odsudzuje páchatela za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbiehajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 44 Tr. zákona, súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252342'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252343'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Vo všeobecnosti súd konštatuje, že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípade povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal zo závažnosti prečinu, z ktorého bola obžalovaná uznaná vinnou a ktorú určuje už zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom

prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (§ 289 ods. 1 Trestného zákona) v rozpätí až na 1 rok. Stanovením rozpätia trestnej sadzby zaradil zákonodarca tento trestný čin - prečin medzi menej závažné trestné činy, čo možno vyvodíť z toho, že za jeho spáchanie nemusí súd povinne ukladať trest odňatia slobody (§ 34 ods. 6 Trestného zákona argumentum a contrario). Trestom odňatia slobody sa tu má na mysli nielen jeho nepodmienečná forma, ale aj prípadné podmienečné odloženie výkonu trestu odňatia slobody. Súd za spáchanie prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona môže preto uložiť dokonca len samostatné alternatívne tresty ako napríklad peňažný trest, trest povinnej práce, trest zákazu činnosti a podobne.

Prokuratúra sa v danom prípade domáhala uloženia súhrnného trestu k rozsudku Okresného súdu Lučenec sp. zn. 22T/77/2018 a súčasne uloženia trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. V tejto súvislosti súd uvádza, že uloženie aj trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá, z dôvodu, že skutok bol spáchaný práve v súvislosti s jazdou pod vplyvom alkoholu, je isto viac ako žiaduce, avšak pri ukladaní trestu súd posudzuje všetky aspekty tak, aby uložený trest bol zákonný, primeraný a spravodlivý. Ďalej je potrebné uviesť, že nie je zákonnou povinnosťou súdu ukladať automaticky aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Ak by zákonodarca chcel, aby v takýchto prípadoch musel byť ukladaný aj trest zákazu činnosti, celkom určite by to priamo v Trestnom zákone aj stanovil.

Po zvážení všetkých rozhodných skutočností dôležitých pre určenie druhu a výmery trestu s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a osobu páchatel'a, dospel súd k záveru, že účel trestu podľa § 34 odsek 1 Trestného zákona bude v danom prípade naplnený upustením od uloženia súhrnného trestu, nakoľko pokladá súhrnný trest odňatia slobody trvaní 2 roky s podmienečným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 5 rokov, uložený obžalovanej rozsudkom Okresného súdu v Lučenci sp. zn. 22T/77/2018 zo dňa 09.08.2018, za dostatočný na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a. Súd dáva do pozornosti najmä skutočnosť, že trestné konanie proti obžalovanej sa vykonáva ako proti ušlejš, obžalovaná sa preukázateľne na území SR dlhodobo nezdržiava, pravdepodobne sa nachádza na neznámom mieste v Holandsku, kde vedie túlavý život a nemá stálu adresu. Aj z tohto dôvodu by prípadné uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá stratilo na území SR svoje faktické opodstatnenie a svoj primárny účel.

Súd tak v prípade obžalovanej v zmysle vyššie uvedeného, po dôkladnom zvážení všetkých relevantných skutočností a zásad ukladania trestu, upustil od uloženia súhrnného trestu. Takéto rozhodnutie podľa názoru súdu zohľadňuje spravodlivé posúdenie daného prípadu aj z hľadiska morálneho odsúdenia obžalovanej a zodpovedá taktiež zásadám individuálnej a generálnej prevencie.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Trestného poriadku).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.).

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1 Tr. por.).
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d Tr. por.)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.